

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΑ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1835	Κυριακὴ τῆς Τυροφάγου (Ματθ. 6,14-21) 2 Μαρτίου 2014	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Δὲν συγχωρεῖς; Χριστιανὸς δὲν εἶσαι!

«Ἐὰν ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος» (Ματθ. 6,14)

Εἶνε, ἀγαπητοί μου, σήμερα Κυριακὴ τῆς Τυροφάγου. Αὐριο ἀρχίζει μία νέα περίοδος στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας ποὺ ὀνομάζεται Μεγάλὴ Τεσσαρακοστή. **Τί εἶνε ἡ Μεγάλὴ Τεσσαρακοστή;**

● Εἶνε **διάστημα 40 ἡμερῶν**. Ὅσοι πιστεύουν, αἰσθάνονται χαρὰ ποὺ ἔφτασε ὁ καιρὸς αὐτός. Εἶνε μία ἐξαιρετικὴ περίοδος τοῦ ἔτους.

● Πιὸ ἀπλᾶ, Μεγάλὴ Τεσσαρακοστή εἶνε μιὰ **προθεσμία**. Ὅσοι εἶνε ἔμποροι καὶ συναλλάσσονται, καταλαβαίνουν. Εἶνε προθεσμία, ἴσως ἡ τελευταία ποὺ μᾶς δίνει ὁ Μεγαλοδύναμος, γιὰ νὰ ἐξοφλήσουμε τὰ χρέη μας. Τὸ δὲ μεγαλύτερο χρέος εἶνε τὰ ἁμαρτήματά μας. Μεγάλὴ Σαρακοστή προθεσμία γιὰ ἐξόφλησι ἁμαρτιῶν.

● Τί ἄλλο εἶνε ἡ Μεγάλὴ Τεσσαρακοστή; Εἶνε **ἀγώνας**. Ἐφτασε ἡ ὥρα, ἀνοίγει τὸ στάδιο, γιὰ νὰ λάβουμε μέρος ὅλοι σὲ πνευματικὸ ἀγώνα. Ὅχι νὰ κλωτσᾶμε μπάλλες, ἀλλὰ νὰ πολεμήσουμε τοὺς τρεῖς μεγάλους ἐχθρούς μας. Κι αὐτοὶ εἶνε· ὁ διεφθαρμένος ἑαυτός μας, ὁ κόσμος ποὺ μᾶς περιβάλλει μὲ τὰ θέλητρα καὶ ὅλη τὴ γοητεία του, καὶ ὁ σατανᾶς ἡ ἑωσφόρος. Καλούμεθα λοιπὸν νὰ ἀγωνιστοῦμε ἐναντίον αὐτῶν, νὰ νικήσουμε, καὶ νικηταὶ νὰ φθάσουμε στὴν Κυριακὴ τῶν Βαΐων, νὰ κρατήσουμε στὰ χέρια τὰ βᾶϊα, νὰ προσκυνήσουμε τὸ Χριστὸ καὶ νὰ ποῦμε κ' ἐμεῖς «Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου» (Μάρκ. 11,9).

● Μεγάλὴ Τεσσαρακοστή τί ἄλλο εἶνε; Εἶνε μιὰ **σκάλα** μὲ 40 σκαλοπάτια. Τὸ πρῶτο σκαλοπάτι εἶνε αὐριο, μὲ τὴν προσευχὴ τῆς Ἐκκλησίας μας ποὺ λέει «*Κύριε, τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν γενοῦ...*» (Μέγ. Ἀπόδ.), καὶ τὸ τελευταῖο σκαλοπάτι εἶνε τὸ Μέγα Σάββατο ποὺ φωνάζουμε «*Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν...*» (Ψαλμ. 81,8· Τριφῶ. Μ. Σάβ. ἑσπ.).

Μεγάλὴ Σαρακοστή· χαρὰ τῶν ἀγγέλων, τραῦμα τῶν δαιμόνων, ἀγαλλίασις τῶν ὀρθοδόξων. Τὴν περίοδο αὐτὴ ἔχουμε **ἱερὰ χρέη**. Ἄπ' ὅλα τὰ χρέη, ποὺ πρέπει νὰ ἐκτελέσουμε, θέλω νὰ

ὑπενθυμίσω στὴν ἀγάπη σας ἓνα, ποὺ δυστυχῶς τὸ παραμελοῦμε. Ποιὸ εἶν' αὐτό; Μεγάλὴ Τεσσαρακοστή ἴσον – τί; **ἱερὰ ἐξομολόγησις**.

* * *

Ἱερὰ ἐξομολόγησις, ἀγαπητοί μου! Καταλαβαίνετε; Πῶς νὰ σᾶς τὸ ἐξηγήσω; Ἄν θέλη κανεὶς νὰ καταλάβῃ **τί εἶνε ἡ ἐξομολόγησις**, νὰ πάῃ στὸ σπίτι του, νὰ πάρῃ τὸ συναξάρι –μὴν κοροϊδεύουμε· τὰ συναξάρια εἶνε γεμᾶτα σοφία, στάζουν οὐράνιο νάμα– καὶ νὰ διαβάσῃ τὸν βίο τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. Νὰ δῆτε ἐκεῖ πῶς ἐξωμολογήθηκε αὐτὴ ἡ ἀγία στὸν Ζωσιμᾶ τὸν πνευματικὸ τῆς πατέρα καὶ εἶπε μὲ δάκρυα ὅλα τὰ ἁμαρτήματα ποὺ εἶχε διαπράξει.

Ἐξομολόγησις εἶνε, ν' ἀνοίξης τὴν καρδιά σου καὶ νὰ πῆς τὰ ἁμαρτήματά σου· νὰ τὰ πῆς μὲ εἰλικρίνεια, μὲ κατάνυξι, μὲ δάκρυα. Νὰ τὰ πῆς **μὲ πίστι**. Ποιὰ πίστι; Ὅτι γιὰ τὴ σωτηρία χρειάζονται **δύο σταγόνες**. Ἡ μία εἶνε **τὸ δάκρυ τῆς μετανοίας**· κάθε δάκρυ ποὺ πέφτει ἀπ' τὰ μάτια τοῦ ἁμαρτωλοῦ γίνεται – τί; ἓνας Ἰορδάνης, ποὺ πλένει ὅλα τὰ ἁμαρτήματά του, καὶ τὰ μεγαλύτερα ἀκόμη. Καὶ ἡ ἄλλη σταγόνα ποὺ λυτρώνει τὸν ἁμαρτωλὸ εἶνε **τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ**. Ὅλη ἡ Ἐκκλησία ἐκεῖ στηρίζεται. Ὅλη ἡ ζωὴ μας δυὸ δάκρυα εἶνε· ἅμα δὲν τὰ ἔχῃς αὐτά, τὰ ἄλλα τί νὰ τὰ κάνῃς; Ἄν πιστεύῃς στὴ θυσία - στὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ καὶ στὴ δύναμι τῆς ἐξομολογήσεως - στὸ δάκρυ τῆς μετανοίας, νὰ ἡ πραγματικὴ χαρὰ καὶ εὐτυχία.

Νὰ ἐξομολογηθοῦμε λοιπὸν στὸν **πνευματικὸ**. Οἱ καλοὶ πνευματικοὶ εἶνε σπάνιοι καὶ γιὰ νὰ τοὺς βρῆς πρέπει νὰ ψάξης. Βρῆκες πνευματικὸ πατέρα σεβάσμιο ν' ἀνοίξης τὴν καρδιά σου νὰ πῆς τὰ μυστικά σου; Ὁ πνευματικὸς εἶνε ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶπε στοὺς ἀγίους ἀποστόλους καὶ διὰ τῶν ἀποστόλων ἡ φωνὴ του φτάνει στοὺς σημερινούς κληρικούς καὶ λέει· «*Ἄν τινων ἀφήτε τὰς ἁμαρτίας,*

ἀφίενται αὐτοῖς»· σὲ ὄσους δηλαδή συγχωρήσετε ἐσεῖς τὶς ἁμαρτίες, εἶνε συγχωρημένους (Ἰω. 20,23). Ὁ πνευματικὸς δίνει τὴ **συγχώρησι**, ἀλλὰ ἡ ρίζα τῆς ἐξομολογήσεως εἶνε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός.

Μαζὶ μὲ τὴ συγχώρησι ὁ πνευματικὸς δίνει καὶ συμβουλές - ὑποδείξεις, καὶ μαζὶ μ' αὐτὲς δίνει καὶ **φάρμακα**. Ὅπως ὁ γιατρὸς δίνει στὸν ἄρρωστο συνταγή, τοῦ λέει τί νὰ κάνη, ἔτσι κι ὁ πνευματικὸς δίνει τὰ φάρμακά του ποὺ λέγονται **ἐπιτίμια** ἢ, ὅπως τὰ λέει ὁ λαός, *κανόνες*. Πῆγα, λέει, στὸν πνευματικὸ καὶ μοῦ ἔβαλε *κανόνα*... Τί θὰ πῆ *κανόνας*; Φάρμακο, συνταγὴ ποὺ πρέπει νὰ ἐκτελέσῃς.

Ἀνάλογα μὲ τὴν ψυχικὴ ἀσθένεια εἶνε καὶ τὰ φάρμακα, οἱ **κανόνες**. Ἔρχεται ἕνας καὶ λέει· –Παπούλη, ἔχω πάθος μὲ τὸ πιετό. Ὁ πνευματικὸς τοῦ λέει· –Ὁ κανόνας σου, παιδί μου, εἶνε νὰ μὴν ξαναπιᾶσῃς ποτήρι· θὰ κόψῃς τὸ κρασί, ὅλα τὰ οἶνοπνευματώδη. Ἔρχεται ὁ ἄλλος· –Ἐγώ, πάτερ, εἶμαι χαρτοπαίχτης. –Ὁ κανόνας σου εἶνε, δὲ θὰ ξαναπιᾶσῃς τράπουλα. Ἔρχεται ὁ ἄλλος· –Ἐγὼ βλέπω αἰσχροῦ ἔργα. –Ὁ κανόνας σου εἶνε νὰ μὴ ξαναδῆς· γιὰ προσπάθησε ἔτσι μέχρι τὸ Πάσχα. Ὁ ἄλλος λέει· –Ἐγὼ διαβάζω αἰσχροῦ περιοδικά. –Ὁ κανόνας σου εἶνε, σταμάτα νὰ τὰ διαβάζῃς γιὰ νὰ σοῦ ἐπιτρέψω νὰ κοινωνήσῃς· ἂν εἶνε ἁμαρτία νὰ τρῶς κρέας τῆ Σαρακοστῆ καὶ Τετάρτη καὶ Παρασκευή, πιὸ βαρὺ εἶνε νὰ τρῶς σάρκες μὲ τὰ ἔντυπα αὐτά. Ὁ ἄλλος λέει· –Ἐγὼ ἀγαπῶ τὰ λεφτά. Ἄ, ἐδῶ θὰ μπῆ ἄλλος κανόνας· –«*Πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δός πτωχοῖς...*» (Ματθ. 19,21), νὰ τὰ δώσῃς ὅλα στοὺς φτωχοῦς. –Μμ δὲν μπορῶ... –Ἐ, τότε τὰ μισά. –Δὲν μπορῶ. –Δῶσε τὸ ἔν τέταρτον. –Δὲν μπορῶ... Ἄ, τὸ ἕνα δὲ μπορεῖς, τ' ἄλλο δὲν μπορεῖς· πῶς θὰ γίνῃ λοιπόν;

Καθένας θέλει τὸν κανόνα του. Γι' αὐτὸ ὁ πνευματικὸς πρέπει νὰ ἴνε σοφός, νὰ ξέρῃ τί φάρμακο θὰ δώσῃ. Σήμερα τὰ πράγματα εἶνε δύσκολα. Ἐγὼ ἔπαυσα νὰ ἐξομολογῶ. Ἔρχεται μιὰ γυναίκα ποὺ τὰ χέρια της στάζουν αἷμα, σκότωσε ἄνθρωπο. Ποῖόν; Τὸ παιδί της, τὸ σπλάχνο της! Πῆγε σὲ γιατροὺς ἀναξίους κ' ἔκανε **ἐκτρωσι**, ξερρίζωσε μέσ' ἀπ' τὰ σπλάχνα της τὸ ἄνθος, τὸ λουλούδι τ' οὐρανοῦ. Καὶ ὁ πνευματικὸς σκέπτεται· Τί νὰ κάνω μὲ τὴ γυναίκα αὐτή;... Ἐγὼ εἶμαι ἁμαρτωλός, ὑπερβαίνει τὴ σοφία μου, ξεπερνᾷ τὴν καρδιά μου, δὲ βρίσκω τί νὰ τῆς πῶ· διαβάζω τὰ βιβλία, δὲ βρίσκω κατάλληλο κανόνα γι' αὐτὸ τὸ ἁμάρτημα· ἄς πάῃ αὐτὴ νὰ βρῆ κανέναν ἀσκητὴ ἀπ' τὸ Ἅγιο Ὅρος, ἀπὸ κείνους ποὺ γονατίζουν καὶ προσεύχονται, ποὺ τρῶνε χορτάρια κ' εἶνε σκελετοί, νὰ τῆς ὀρίσῃ τί κανόνα νὰ κάνῃ.

–Βαρεία, θὰ πῆτε, εἶν' αὐτά· πῶς νὰ τὰ σηκώσουμε;... Ἐ, ἐγὼ νὰ σοῦ πῶ ἕναν **εὐκόλο κανόνα**, ποὺ κι αὐτὸν ὁμως δὲν τὸν δέχονται. Ἄν πῆς σὲ μιὰ γυναίκα, «Ἄντε ν' ἀνοίξῃς τὴν ἐκκλησιὰ καὶ νὰ κάνῃς 40 λειτουργίες», τὸ κάνει ἂν τῆς πῆς νὰ νηστεύῃ, νὰ κάνῃ μετάνοιες, νὰ πηγαίῃ πρῶι - βράδου στὴν ἐκκλησιὰ, τὰ κάνει. Μὰ ἂν τῆς πῆς «–Δὲ μοῦ λές, εἶσαι μὲ κανένα μαλωμένη, ἔχεις ἔχθρα; τώρα ποὺ ἀρχίζει ἡ σαρακοστὴ πῆγαινε νὰ συγχωρηθῆτε», σοῦ ἀπαντᾷ· –ὦ, ὄχι! ἔχεις τίποτ' ἄλλο νὰ μοῦ πῆς, παπούλη; –Δὲν ἔχω. –Ὅχι, δὲν πάω γιὰ συγχώρησι. –Κ' ἐγὼ δὲν ἔχω τίποτε ἄλλο νὰ σοῦ πῶ· σοῦ λέω, ὅτι πρέπει νὰ συγχωρηθῆτε. Τὸ λέει καθαρὰ σήμερα τὸ εὐαγγέλιο· «Ἐὰν δώσετε συγχώρησι, θὰ πάρετε συγχώρησι· ἐὰν δὲν δώσετε, δὲν θὰ λάβετε συγχώρησι» (βλ. Ματθ. 6,14-15).

–Παπᾶ, λένε, διάβασέ μου μιὰ συγχωρητικὴ εὐχή. Κ' ἐμεῖς δὲ ρωτᾶμε· –Μὲ ποιόν εἶσαι μαλωμένος; ἄντε πρῶτα νὰ συγχωρηθῆτε καὶ μετὰ νὰ ῥθῆς νὰ σοῦ διαβάσω τὴν εὐχή· γιὰτὶ ἂν εἶμαστε μέσ' στὸ μῖσος, κοροϊδεύουμε τὸ Θεό. Ἄν πάρῃς ὅλα ὅσα γράφουν τὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰ στύψῃς, στὸ τέλος τί θὰ βγῆ; μία λέξι, **ἀγάπη!** Ἄν δὲν ἔχῃς ἀγάπη, τί νὰ τὰ κάνῃς τ' ἄλλα; Τὸ εὐαγγέλιο λέει· «Ἐὰν ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν», θ' ἀφήσῃ καὶ ὁ Θεὸς τὰ δικά σας· ἐὰν δὲν συγχωρήσετε ἐσεῖς τοὺς ἄλλους, οὔτε «ὁ πατήρ ὁ οὐράνιος» θὰ συγχωρήσῃ ἐσᾶς (ἐ.ἀ.).

Τὸ συμπέρασμα ποιό εἶνε; Ἐχεις μέσα σου αὐτὸ τὸ φίδι τοῦ μίσους; Ὅχι ἕνας παπᾶς, ὄχι ἕκατὸ παπᾶδες –τί λέω;–, πατριάρχης νὰ σοῦ διαβάσῃ εὐχή, τὰ ἁμαρτήματά σου εἶνε ἀσυγχώρητα. Πρέπει νὰ ζητήσῃς καὶ νὰ δώσῃς **συγχώρησι μὲ ὅλη σου τὴν καρδιά**. Δὲν τὸ κάνουν αὐτοί; δὲν εἶσαι Χριστιανός!

* * *

Ἀδελφοί μου, ὁ ἅγιος Ἀντώνιος ἔχει μιὰ προφητεία. –Θά ῥθουν χρόνια κατηραμένα. –Πῶς θὰ τὸ καταλάβουμε; –Ὅταν, λέει, οἱ ἄνθρωποι θὰ βλέπουν κάποιον **νὰ κρατᾷ τὸ Εὐαγγέλιο καὶ θὰ λένε πῶς τρελλάθηκε**, ἔφτασε τὸ τέλος. Καὶ σήμερα, ἂν π.χ. στὸ ἀεροπλάνο δοῦν μιὰ κοπέλλα νὰ διαβάζῃ Εὐαγγέλιο, οἱ πολλοὶ τί λένε; Δὲν εἶνε καλὰ στὰ μυαλά της... Ἐκεῖ φτάσαμε.

Ἄς φύγουμε πᾶ ἀπ' τὴ βρωμιά. Γιατὶ –νὰ τὸ θυμᾶστε–, θὰ πέσῃ «σκοῦπα ἠλεκτρικὴ», θὰ καθαρῖσῃ ὁ Θεὸς τὴ βρωμιά ὅπωςδήποτε, θὰ τὴν καθαρῖσῃ ἐν πυρὶ φοβερῶ! Προθεσμίᾳ μᾶς ἔδωσε νὰ ἐξοφλήσουμε χρεῖ, νὰ σβήσουμε ἁμαρτήματα. Αὐτὴ τὴ σαρακοστὴ ἄς κάνομε φτερὰ ἀγγελικὰ νὰ πετάξουμε ψηλά.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**